

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/239/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117229627
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4117229627.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: F. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., K. XXX/XX, o zaplatenie 60,34 eura s príslušenstvom, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 5. marca 2018, č. k. 7C/83/2017-27, takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v celom rozsahu, z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 5. marca 2018, č. k. 7C/83/2017-27 a konanie z a s t a v u j e.

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 05. 03. 2018, č. k. 7C/83/2017-27, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60,34 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21. 04. 2017 do zaplatenia, príslušenstvo pohľadávky vo výške 1,65 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 2, § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 9 ods. 7 písm. d/, § 22 ods. 2 písm. b/, § 23 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

3. V odôvodnení rozhodnutia súd poukázal na to, že žalobca sa žalobou doručенou súdu prvej inštancie dňa 03. 11. 2017 domáhal zaplatenia sumy 60,34 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný si za obdobie od 29. 05. 2011 do 29. 12. 2016 uplatnil vyňatie z povinného zdravotného poistenia v SR ako osoba, ktorá má trvalý pobyt v SR a je zamestnaná u zamestnávateľa, ktorý nemá sídlo na území SR a je zdravotne poistená na území štátu, v ktorom má jej zamestnávateľ sídlo. Žalovaný si zákonnú povinnosť voči žalobcovi splnil za obdobie od 29. 05. 2011 do 29. 12. 2016, a to dňa 29.12.2016, pričom v tomto období čerpal zdravotnú starostlivosť na území SR vo výške 60,34 eura, ktorá pozostáva z kapitálnych platieb. Žalovaného vyzval na úhradu vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti výzvou zo dňa 14. 03. 2017, opakovanú výzvou zo dňa 20. 04. 2017.

4. Súd prvej inštancie najskôr vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 08. 11. 2017, č. k. 7C/83/2017-14, proti ktorému žalovaný podal odpor, preto ho súd uznesením zo dňa 12. 12. 2017, č. k. 7C/83/2017-17 zrušil.

5. Žalovaný v odpore namietal dôvodnosť nároku žalobcu. Uviedol, že nevyužil zdravotnícke služby na Slovensku počas jeho vyňatia z povinného zdravotného poistenia od 29. 05. 2011 až po súčasnosť.

Nevyužil zdravotníctvo od roku 1997, preto žiadal, aby bolo uvedené, za aké obdobie sa týka predmetná žalovaná suma a aké náklady boli vynaložené na jeho zdravotnú starostlivosť. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že v prípade žalovanej sumy 60,34 eura ide o sumu pozostávajúcu z kapitačných platieb, ktoré boli uhrádzané poskytovateľovi /lekárovi U.. U. X.. Kapitačná platba je mesačná paušálna platba, ktorú dostáva lekár od poisťovne za každého registrovaného pacienta, bez ohľadu na to, či lekára navštevuje alebo nenavštevuje. Z účtu poistenca, ktorý bol priložený k žalobe, vyplýva podrobný rozpis kapitačných platieb.

6. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavili strany sporu, preto súd pojednával podľa § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu. Žalobca a žalovaný mali predvolanie na pojednávanie vykázané. Na nariadenom pojednávaní súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, na základe ktorého dospel k záveru, že žaloba žalobcu voľa podaná v celom rozsahu dôvodne a námietky žalovaného v odpore sú nedôvodné. Súd konštatoval, že každý je povinný v zákonom stanovenej lehote oznámiť skutočnosti, s ktorými je spojený zánik poistného vzťahu, to znamená, že žalovaný ako osoba, ktorá má na území SR trvalý pobyt a je zamestnaný u zamestnávateľa, ktorý nemá sídlo na území SR a je zdravotne poistený na území štátu, v ktorom má jeho zamestnávateľ sídlo, mal tieto skutočnosti oznámiť žalobcovi v lehote 8 dní. Žalovaný si svoju zákonnú povinnosť nespĺnil, a to aj napriek tomu, že od 29. 05. 2011 je samostatne zárobkovo činný a poistený na území X.. Keďže za obdobie od 01. 06. 2011 - 01. 02. 2014 žalobca uhrádzal kapitačné platby lekárovi žalovaného U.. U. X. v celkovej výške 60,34 eura, pričom išlo o mesačné paušálne platby, ktoré dostáva lekár od poisťovne za každého registrovaného poistenca na základe dohody o poskytovaní zdravotnej starostlivosti uzatvorenej medzi lekárom a poistencom bez ohľadu na to, či lekára pacient navštevuje alebo nie a žalovaný bol stále registrovaný ako poistenec, súd ustálil nárok žalobu na zaplatenie nákladov zdravotnej starostlivosti titulom kapitačných platieb za dôvodný a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 60,34 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21. 04. 2017 do zaplatenia, príslušenstvom pohľadávky vo výške 1,65 eura, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Zb. a úrokovou sadzbou určenou ECB, ktorá bola v tom čase 5 % ročne.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, alebo alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nezákonné. Poukázal na to, že za obdobie rokov 2011 - 2016 bol vyňatý z platenia zdravotného poistenia na území Slovenskej republiky. Nie je si vedomý o uzavretí zmluvy so žalobcom o zdravotnom poistení, takže nemôže mať voči nemu ani žiaden dlh. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za rozporné s právnymi predpismi EÚ, v zmysle ktorých je zakázané platenie zdravotného poistenia v dvoch krajinách súčasne. Dodal, že žalobcovi písomne doručil koncom roka 2016 potvrdenie o platení zdravotného poistenia v zahraničí, avšak telefonicky im dal túto informáciu na vedomie už v roku 2011. Domnieva sa, že dlžnej sumy by sa mal žalobca domáhať od MUDr. U. X., ktorý na kapitačnú platbu za sporné obdobie nemal zákonný nárok a vedome sa obohatil. Záverom poukázal na znenie § 3 ods. 2 Zákona o zdravotnom poistení, ktorý je citovaný aj v napadnutom rozsudku a ktorý potvrdzuje skutočnosti ním uvádzané v odvolaní.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. Konštatoval, že podľa medzinárodných zmlúv uzatvorených medzi štátmi európskej únie v oblasti zdravotného poistenia, môže byť fyzická osoba zdravotne poistená len na území jedného členského štátu. Dňa 01. 01. 2005 nadobudol účinnosť zákon č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a v súvislosti s ním poukázal na znenie § 2, § 3 ods. 2 a § 23 ods. 1. Žalovaný dňa 29. 12. 2016 predložil žalobcovi formulár S 041 týkajúci sa potvrdenia o poistení v zahraničí napísané v anglickom jazyku. Na základe týchto dokumentov žalobca ukončil žalovanému poistný vzťah späť k 29. 05. 2011. Žalovaný prestal byť poistencom žalobcu dňa 29. 12. 2016. Vzhľadom k tomu, že si žalovaný nespĺnil zákonom stanovenú oznamovaciu povinnosť v súvislosti so zánikom poisteného vzťahu u žalobcu, žalobca v období od 29. 05. 2011 do 29. 12. 2016, t. j. v období, v ktorom žalovaný nebol jeho poistencom, uhrádzal za žalovaného náklady na zdravotnú starostlivosť vo výške 60,34 eura (kapitačné platby - mesačná paušálna platba, ktorú dostáva lekár od poisťovne za

každého registrovaného poistenca bez ohľadu na to, či lekára navštevuje alebo nenavštevuje) v omyle, že žalovaný je jeho poistencom. Do tohto omylu žalobcu uviedol žalovaný svojim konaním v rozpore s citovanou legislatívou. Tvrdenia žalovaného, že medzi zdravotnými poisťovňami mala prebiehať úhrada sú mylné, pretože žalovaný nepredložil žiaden formulár (E106, C111) z anglickej poisťovne, ktorý by potvrdzoval žalované obdobie. Na základe uvedených formulárov by prebehla refundácia medzi poisťovňami za žalované obdobie. Doposiaľ však žalobcovi nebol z anglickej poisťovne zaslaný žiaden formulár, ktorý by potvrdzoval refundáciu medzi poisťovňami na žalované obdobie.

10. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 13. 08. 2018 označeným ako Návrh na začatie konania - späťvzatie, žalobca oznámil, že berie žalobu späť a konanie žiada zastaviť z dôvodu, že pohľadávka bola uhradená poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, a to MUDr. U. X. dňa 09. 07. 2018. Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 14. 08. 2018, doručenou žalovanému dňa 07. 09. 2018, vyzval žalovaného, aby sa v lehote 10 dní vyjadril, či súhlasí so späťvzatím žaloby. Zároveň žalovaného pučil v zmysle § 157 ods. 2 CSP, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude súd predpokladať, že nemá námietky.

11. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že v predmetnej veci je daný dôvod pre postup podľa § 370 CSP, v dôsledku čoho odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby.

12. Ďalej odvolací súd poznamenáva, že žalovaný podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, o ktorom súd v odvolacom konaní už nerozhodoval, keďže žalobca doručil súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby, pričom tento dispozitívny úkon strany sporu má prednosť pred rozhodnutím o podanom odvolaní. Odvolací súd sa teda zaoberal splnením podmienok pre rozhodnutie o pripustení späťvzatia žaloby žalobcom.

13. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

14. Odvolací súd v danej veci poznamenáva, že žalobca môže vziať počas konania žalobu späť. Žalobca tak môže urobiť aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale len dotedy, kým rozhodnutie súdu prvej inštancie nenadobudne právoplatnosť. O pripustení späťvzatia žaloby v tomto prípade rozhoduje odvolací súd. Odvolací súd rozhodne buď o pripustení späťvzatia žaloby, alebo o nepripustení späťvzatia žaloby. Späťvzatie žaloby žalobcom odvolací súd nepripustí v tom prípade, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Za tým účelom si súd musí vyžiadať vyjadrenie protistrany. Nesúhlas protistrany musí byť odôvodnený vážnymi dôvodmi tak, ako pri späťvzatí návrhu v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak odvolací súd späťvzatie žaloby pripustí, zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak žalobca vezme žalobu späť len v časti, uvedené platí primerane.

15. V predmetnej veci bola žaloba žalobcom vzatá späť v celom rozsahu v čase, keď už súd prvej inštancie rozsudkom rozhodol o žalobe žalobcu, avšak jeho rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Tým bol daný dôvod pre postup v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže žalobca zobrať svoju žalobu účinne späť v celom rozsahu, t. j. spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o jeho vôli. Žalovaný sa k späťvzatiu žaloby žalobcom v súdom určenej lehote nevyjadril (súdnu zásielku prevzal dňa 07. 09. 2018), avšak odvolací súd konštatuje, že výslovný súhlas protistrany so späťvzatím žaloby je nevyhnutný len v prípade, ak je medzi sporovými stranami určitý spôsob vypořádania vzťahu vyplývajúci z osobitného právneho predpisu. Vzhľadom k tomu, že v danej veci nevyplýva, že by medzi stranami bol určitý spôsob vypořádania vzťahu vyplývajúci z osobitného predpisu, odvolací súd dospel k záveru, že je daný dôvod na pripustenie späťvzatia žaloby žalobcom, v dôsledku čoho následne zrušil rozsudok vydaný Okresným súdom Nitra zo dňa 5. marca 2018, č. k. 7C/83/2017-27 a konanie zastavil.

16. Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).